

Odbor informačních služeb

Oddělení informačních služeb - ústředí

...
soudní znalec

...

V Praze dne 9. 2. 2017
Zn.: Z-01490-CEN-17
Počet listů: 2
Vyřizuje: Mgr. Štěpánka Zelenková
Tel./Fax: 274 052 430
E-mail: stepanka.zelenkova@czso.cz

ROZHODNUTÍ

Český statistický úřad (dále jen „ČSÚ“) jako ústřední orgán státní správy rozhodl o žádosti o poskytnutí informace pana bytem, e-mail: (dále jen „žadatel“) ze dne 27. ledna 2017, podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále též „zákon“) ve spojení s ustanovením § 2 odst. 1 a 4 téhož zákona, takto:

**žádost o poskytnutí informace se odmítá,
a to v části, ve které se žadatel dotazuje na právní názor úřadu.**

Odůvodnění:

- [1] ČSÚ bylo doručeno podání žadatele ze dne 27. ledna 2017. ČSÚ podání posoudilo jako žádost ve smyslu zákona.
- [2] Žadatel ČSÚ v žádosti požádal o:
 - (I.) sdělení, zda může Technická inspekce České republiky vykonávat i jiné činnosti – v tomto případě dvě živnosti a činnost akreditovaného subjektu podle zákona č. 22/1997 Sb. o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů (dále jen „jiné činnosti“) – pod stejným IČO; a
 - (II.) právní názor, zda Technická inspekce České republiky může tyto jiné činnosti vykonávat, když byla podle zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce zřízena výhradně k účelu specifikovanému v ustanovení § 1 zákona č. 174/1968 Sb.
- [3] ČSÚ k části žádosti uvedené v odstavci [2] v první odrážce tohoto rozhodnutí žadateli sděluje, že podle zákona o základních registrech č. 111/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů, může osobě (právníké nebo fyzické) být přiděleno pouze jedno IČO. Pod tímto jediným IČO pak osoba musí vykonávat veškeré své činnosti.
- [4] ČSÚ k části žádosti uvedené v odstavci [2] v druhé odrážce tohoto rozhodnutí žadateli sděluje, že jeho žádost v této části odmítá, neboť se jedná o dotaz, který je dotazem na oblast mimo působnost ČSÚ a zároveň je dotazem na (právní) názor. Podle ustanovení § 2 odst. 1 povinný subjekt má povinnost poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti; přičemž podle ustanovení § 2 odst. 4 zákona se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.
- [5] ČSÚ je podle ustanovení § 3 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ústředním orgánem vykonávajícím státní statistickou službu. Působnost ČSÚ při výkonu státní statistické služby je vymezena v ustanovení § 4 zákona o státní statistické službě, podle kterého má ČSÚ zabezpečovat získávání a zpracování údajů pro statistické účely a poskytuje statistické informace

státním orgánům, orgánům územní samosprávy, veřejnosti a do zahraničí, zajišťovat vzájemnou srovnatelnost statistických informací ve vnitrostátním i mezinárodním měřítku shromažďovat zahraniční statistické informace (zejména pro účely porovnání úrovně sociálního, ekonomického, demografického a ekologického vývoje státu se zahraničím), získané informace i výsledky porovnání poskytovat státním orgánům i veřejnosti, vydávat Statistickou ročenku České republiky, další odborné publikace a časopisy, zajišťovat vývoj nových statistických metod, koordinovat státní statistickou službu a vykonávat správu základního registru osob. Z výše uvedeného okruhu působnosti ČSÚ je zřejmé, že do této působnosti nepatří poskytovat obecně výklad právních norem či zaujímat odborná teoretická stanoviska k jejich aplikaci.

- [6] Podle rozhodnutí Městského soudu v Praze, č. j. 10 Ca 174/2005 – 20, publikovaném pod č. 769 ve sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (ve věci žádosti o informace adresované Ministerstvu spravedlnosti, která svou povahou byla žádostí o odpověď na otázky výkladu teorie práva a aplikace právních norem): *„Z uvedeného výčtu okruhu působnosti žalovaného (tj. Ministerstva spravedlnosti, pozn. ČSÚ) je zřejmé, že do této působnosti nepatří poskytovat obecně výklad právních norem či zaujímat odborná teoretická stanoviska k jejich aplikaci. Byť žalovaný při své činnosti (např. při přípravě zákonů) nutně musí znát odpovědi na žalobcem položené otázky, nejde o druh informací o činnosti žalovaného, na které by zákon č. 106/1999 Sb. dopadal, neboť jde o posouzení právních otázek, a jejich výkladem se zabývají jiné instituce (právníkové fakulty, Ústav státu a práva), zejména pak k tomuto účelu, tj. poskytnout právní pomoc, slouží soukromým osobám advokacie (§ 1, § 2 zákona o advokacii). Žalobce nemá veřejné subjektivní právo na poskytnutí odpovědi na jakékoli otázky, ale zákonem č. 106/1999 Sb. bylo založeno právo na poskytnutí informací povinnými subjekty, a to informací vztahujících se k působnosti toho kterého povinného subjektu.“*
- [7] Na základě výše uvedeného, v souladu s ustanovením 15 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 2 odst. 1 a 4 zákona, rozhodl ČSÚ tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze, podle ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu a § 16 odst. 1 zákona ve spojení s ustanovením § 152 odst. 1 a 4 správního řádu, do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad. Rozklad se, podle ustanovení § 152 odst. 4 ve spojení s ustanovením § 86 odst. 1 správního řádu, podává u orgánu, který rozhodnutí vydal; podle ustanovení § 152 odst. 2 správního řádu o rozkladu rozhodne předsedkyně ČSÚ.

S pozdravem